

Udskriftsdato: 1. januar 2026

AFG nr 9533 af 28/05/2024 (Gældende)

Omstrukturering - partnerselskab - lån - virksomhedsordningen - ikke afståelsebeskatning

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 24-0291892

Omstrukturering - partnerselskab - lån - virksomhedsordningen - ikke afståelsesbeskatning

A P/S drev erhvervsmæssig virksomhed. Prisen for at optage nye partnere i A P/S havde nået så højt et niveau, at det gjorde det vanskeligt at tiltrække nye partnere. Partnerne ville derfor gennemføre en "udlodning" til de eksisterende ejere, således at egenkapitalen - og dermed prisen pr. kapitalandel - blev nedbragt. Dette skulle gennemføres ved følgende omstrukturering i 3 steps:

1. Partnerne i A P/S stiftede et nyt P/S Holding, ved kontant indskud.
2. Partnerne overdrog kapitalandelene i A P/S til P/S Holding til dagsværdi mod betaling i form af et gældsbrev, ansvarlige lån og mellemregning.
3. Partnerne konverterede gældsbrev hos P/S Holding til egenkapital i P/S Holding.

Omstruktureringen ville medføre, at egenkapitalen blev reduceret og gælden forøget. Herved ville det blive billigere for kommende partnere at købe sig til en andel af egenkapitalen.

Skatterådet bekræftede, at omstruktureringen kunne gennemføres, uden at det ville medføre afståelsesbeskatning for partnere, der anvendte virksomhedsordningen på deres kapitalandele, og at de nævnte udlån kunne indgå i virksomhedsordningen, og derfor ikke ville medføre en hævnning i hæverækkefølgen.

Skatterådsmøde 28. maj 2024 - SKM2024.368.SR

Spørgsmål

1. Kan Skattestyrelsen bekræfte, at den beskrevne omstrukturering (step 1-3) kan gennemføres uden at det vil medføre afståelsesbeskatning for de partnere, der ejer deres kapitalandele i A P/S og anvender virksomhedsordningen, herunder at kapitalpartnernes udlån (gældsbrev, ansvarlige lån og mellemregning) til P/S Holding (etableret i step 2) kan ligge i partnerens virksomhedsordning, og derfor ikke vil medføre en hævnning?

Svar

1. Ja

Beskrivelse af de faktiske forhold

Om baggrunden for anmodning om bindende svar

Et antal partnerne ejer A P/S, som driver erhvervsmæssig virksomhed.

Der er løbende et behov for optagelse af nye partnere i A P/S. Det er dels begrundet i den løbende udskiftning af ældre partnere med yngre og dels i forbindelse med virksomhedsopkøb.

Prisen for at købe sig ind i A P/S har været stigende de seneste år og har nu nået et niveau, hvor prisen pr. kapitalandel er blevet relativ dyr, hvilket samtidig skal ses i sammenhæng med et stigende renteniveau til finansiering af den enkelte partners investering i kapitalandelen. Samtidig er det ledelsens vurdering, at en fortsat stigning i kapitalandelens værdi, vil kunne udgøre en hindring for optagelse af nye partnere fremover.

Der er derfor i partnerkredsen enighed om at gennemføre en "udlodning" til de eksisterende ejere, således at prisen pr. kapitalandel herved kan nedbringes, idet prisen pr. kapitalandel tager udgangspunkt i den forholdsmæssige andel af selskabets bogførte egenkapital tillagt en beregnet (ikke bogført) goodwillværdi.

Om strukturen

A P/S ejes direkte eller indirekte i dag af xx personer, der alle er fuldt beskæftiget i selskabet. Flertallet af partnerne ejer deres kapitalandel personligt og har valgt virksomhedsordningen. Et mindretal af partnerne ejer deres kapitalandel gennem et selskab (typisk anpartsselskab).

Den nuværende prisfastsættelse

Kapitalandelene i A P/S værdiansættes ved overdragelse til indre værdi (den bogførte egenkapital), jf. årsrapporten, tillagt ikke-bogførte goodwillværdier.

A P/S har ifølge seneste årsrapport en bogført goodwill på xx. Derudover er der en forventelig ikke-bogført goodwill på xx

Det er ønsket, at denne ikke-bogførte goodwill fremadrettet indgår i balancen.

De påtænkte dispositioner

For at nedbringe prisen pr. kapitalandel skal, som førnævnt, ikke-bogførte goodwillværdier indregnes i balancen med en modpost i form af ansvarlige lån og mellemregning.

Vi overvejer derfor følgende løsning:

4. Partnerne i A P/S stifter et nyt P/S Holding ved kontant indskud. Ejerandel i P/S Holding er nøjagtig den samme som i A P/S
5. Partnerne overdrager kapitalandelene i A P/S til P/S Holding til dagsværdi mod gældsbrief (a), ansvarlige lån (b) og mellemregning (c).
6. Partnerne konverterer gældsbrief (a) hos P/S Holding til egenkapital i P/S Holding.

Herefter er den regnskabsmæssige egenkapital i P/S Holding opskrevet med merværdien af goodwill i A P/S, og der vil være en modpost i form af ansvarligt lån (b) og mellemregning (c).

Step 1-3 påtænkes gennemført i tæt tidsmæssig sammenhæng.

Det kan oplyses, at vi samtidig med indhentelse af dette bindende svar fra Erhvervsstyrelsen har indhentet en bekræftende afklaring på de selskabsretlige og regnskabsmæssige forhold relateret til ovenstående stepplan.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Vi skal i det følgende skitsere vores vurdering af de enkelte trin i processen, spørgsmålene hertil samt begrundelsen herfor.

Vi beskriver i det følgende hvert step i omstruktureringen.

Step 1 - kontantstiftelse af nyt P/S

Ejerkredsen bag A P/S stifter selskabet P/S Holding kontant ved indskud.

Det er vores opfattelse, at der ikke er skattemæssige udfordringer forbundet med step 1. Som førnævnt er ejerkredsen og ejerandelen i P/S Holding den samme som i A P/S.

Step 2 - overdragelse af kapitalandele i A til P/S Holding mod gældsbreve

I næste trin overdrages kapitalandelene i A P/S til P/S Holding. Dette sker til handelsværdier, og betalingen sker på følgende måde:

Berigtigelse	m. DKK	Formål
Gældsbreve	x	Konverteres i step 3, således at Selskabskapital udgør x og frie reserver udgør x
Ansvarligt lån	x	Udstedes til kapitalpartnerne og vil have en markedsmæssig rente og løbetid på 7-10 år. Der er tale om et stående ansvarligt lån
Mellemregning	x	Posteres på kapitalpartnernes mellemregning med P/S Holding og kan hæves på anfordring

Det er vores opfattelse, at denne overdragelse ikke har skattemæssige konsekvenser, idet både A P/S og P/S Holding er skattemæssigt transparente selskaber, og idet overdragelsen ikke medfører forrykning af ideelle ejerandele mellem partnerne.

Dette fremgår også af Skatterådets afgørelse refereret i SKM2007. 227. SR, hvor Skatterådet nåede frem til, at to interessenters indskud af deres interessentskabsandele i et partnerselskab eller et kommanditselskab, hvor der ved indskuddet ikke skete forskydning i ejerandelene, kunne ske uden afståelsesbeskatning. Virksomhedsordningen ville fortsat kunne anvendes, men deltagerne ville være omfattet af reglerne om fradragsbegrænsning og opgørelse af fradragskonto efter fradragskontoanvisningen.

Vi finder derfor, at overdragelsen isoleret set kan gennemføres uden beskatning.

Som betaling for overdragelsen udstedes der gældsbreve, ansvarligt stående lån og anfordringslån, jf. også ovenfor, hvor kapitalejerne er fordringshaver og P/S Holding skyldner. Alle kapitalejere modtager gældsbreve m.v. i forhold til deres ejerandel.

Det følger af virksomhedsskattelovens § 1 og bestemmelsens forarbejder, at i tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende anvender virksomhedsordningen, skal samtlige erhvervsmæssige aktiver i virksomheden medtages i virksomhedsordningen, hvorimod ikke erhvervsmæssige aktiver som udgangspunkt ikke kan medtages.

Det følger af gældende praksis, at erhvervsmæssige udlån kan indgå i virksomhedsordningen, hvorimod udlån fra virksomhedsordningen, der ikke er erhvervsmæssigt begrundet, anses for at tilgodese skatteyderens private investeringsinteresser. Sidstnævnte anses for at være en hævning, der beskattes efter bestemmelserne i virksomhedsskattelovens § 5.

Af lovforarbejderne til virksomhedsskatteloven (lov nr. 144 af 19. marts 1986) fremgår, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervsmæssig karakter, uden at dette anses for at være en hævning.

Et partnerselskab er i skattemæssig henseende transparent. Dette betyder, at deltagerne beskattes af deres andel af partnerselskabets resultat, og at de anses for at eje en ideel andel af partnerselskabets aktiver og passiver.

Som følge af den skattemæssige transparens kan et udlån til et partnerselskab ikke skattemæssigt behandles som partnerselskabets gæld til selskabsdeltageren. Skattemæssigt vil udlånet således ikke kunne anses for ydet til partnerselskabet, men derimod til de øvrige deltagere i partnerselskabet.

En deltagers udlån til partnerselskabet anses således for et udlån til hver af de andre deltagere, opgjort efter deres ideelle andel (pro rata udlån). Den andel af deltagerens udlån, der svarer til deltagerens egen andel, anses ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning.

Det er vores opfattelse, at pro rata udlånet til de øvrige deltagere kan indgå i virksomhedsordningen, såfremt det anses for erhvervsmæssigt begrundet i den virksomhed, der drives i virksomhedsordningen.

Gælds brevet vil alene eksistere i få dage, idet dette lån konverteres til egenkapital, jf. step 3. Allerede som følge heraf, er det vores opfattelse, at lånet er forretningsmæssigt begrundet og kan ligge i kapitalejernes virksomhedsordning.

Det *ansvarlige lån* vil blive udstedt som et stående lån med en løbetid på 7-10 år og forrentning svarende til A P/S' bankrente (variabel) plus x%. Det ansvarlige lån er obligatorisk for hver partner og kan ikke fravælges eller kræves førtidig indfriet. Der bliver dog en klausul i det ansvarlige lån, hvorefter en udtrædende partner, typisk som følge af pensionering, skal have indfriet det (resterende) ansvarlige lån på udtrædelsestidspunktet.

Det beløb, der overføres til partnerens *mellemregning*, er til fri disposition. Dette beløb forrentes med en rente svarende til A P/S' bankrente (variabel). Der er nogle partnere, der hæver beløbet fra mellemregningen kort tid efter, og nogle partnere lader beløbet indestå. Det er meget individuelt partner for partner.

Omstrukturering og udstedelse af ansvarligt lån og mellemregning har to vigtige forretningsmæssige formål:

- Reducerer prisen for kapitalandele, således at (1) det er billigere for nye/ynge partnere at træde ind i ejerkredsen og medvirke til A P/S' fremtidige udvikling, og at (2) gøre A P/S attraktiv i forbindelse med virksomhedsopkøb, når der samtidigt optages nye partnere. Sidstnævnte er helt essentielt for A P/S.
- Der skal efter udlodningen fortsat være således, at A P/S har en høj soliditetsgrad efter indregning af ansvarlig lånekapital, og at A P/S likviditetsmæssigt ikke stilles på en måde, hvor afdragene på lånene forringer selskabets økonomiske muligheder.

Det kan i den forbindelse oplyses, at nye og indtrædende partnere også vil blive tilbudt tegning af ansvarlige lån.

A P/S har en driftskredit i et pengeinstitut, med en trækingsret på x og en rente på y. Trækingsretten er fastsat efter, at A P/S til enhver tid kan afregne krav, efterhånden som de forfalder. Trækingsretten er erfaringsmæssigt særligt anvendt i bestemt periode af året.

A P/S har en betydelig interesse i, at partnerne lader beløb indestå i A P/S.

Det ansvarlige lån sikrer, at A P/S overfor omverdenen og banken viser en høj partnerinvesteringsgrad. For banken har det særlig betydning, idet lånene står tilbage for banklånet, og idet lånet ydes med en lang afdragsprofil (7-10 år). Dette sikrer, at driftskreditrammen kan holdes i et relativt beskedent niveau med en lav rente, og uden at banken har krævet virksomhedspant. Dette alene vil koste 1,5% af hovedstolen i tinglysningsafgift.

Partnernes mellemregning med A P/S er frivillig forstået på den måde, at partnerne egenhændigt bestemmer, om beløbet skal forblive indestående eller ej. A P/S har selvsagt en interesse i, at flere partnere lader beløbet indestå, idet likviditeten i så fald er til rådighed for A P/S til en billigere rente. Hvis alle partnerne straks hæver beløbet på mellemregningen, bliver det nødvendigt at hæve driftskreditrammen hos pengeinstituttet, og dette vil alt andet lige blive mødt med højere rente og evt. krav om virksomhedspant.

Det er på den baggrund vores klare vurdering, at både de ansvarlige lån og mellemregning kan være i partnernes virksomhedsordning, idet de er erhvervsmæssigt begrundet og begrundet i A P/S' forhold, jf. også SKM2014. 764. SR.

I SKM2014. 764. SR var det begrundet i partnerselskabets driftsfinansiering, idet der ønskes en høj grad af selvfinansiering. Som det fremgik af faktum i sagen, var selskabet kapitaliseret/finansieret fra partnernes side med et mindre kapitalindskud (for at gøre det nemmere for nye partnere at træde ind) og med udlån fra partnerne til partnerselskabet uden loft. Udlånet blev forrentet.

Step 3 - konvertering af gældsbreve til egenkapital

I næste trin konverteres gældsbrevene udstedt af P/S Holding til egenkapital i P/S Holding.

Det er vores opfattelse, at dette ikke har skattemæssige konsekvenser for deltagerne i partnerselskabet, da alle konverterer i samme forhold, hvorved ejerfordelingen opretholdes uændret.

Skattestyrelsens indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at den beskrevne omstrukturering (step 1-3) kan gennemføres uden at det vil medføre afståelsesbeskatning for de partnere, der ejer deres kapitalandele i A P/S og anvender virksomhedsordningen, herunder at kapitalpartnerens udlån (gældsbrief, ansvarlige lån og mellemregning) til P/S Holding (etableret i step 2) kan ligge i partnerens virksomhedsordning, og derfor ikke vil medføre en hævning.

Begrundelse

Spørgsmålet vedrører alene de partnere, der personligt ejer deres kapitalandele i A P/S, og som anvender virksomhedsordningen.

"Step 1" i omstruktureringen består i, at partnerne stifter et nyt partnerselskab, P/S Holding ved kontant indskud. Partnernes ejerandel i det nye partnerselskab vil være nøjagtig de samme som i A P/S.

Et partnerselskab er i skattemæssig henseende transparent. Dette betyder, at deltagerne beskattes af deres andel af kommanditselskabets resultat, og at de anses for at eje en ideel andel af kommanditselskabets aktiver og passiver. Det omtales ofte som "transparensprincippet".

Stiftelsen af et P/S ved kontant indskud har derfor skattemæssigt alene den konsekvens, at den enkelte partner kommer til at eje en andel af de kontanter, der er skudt ind i selskabet. Ejerskabet til dette beløb vil som udgangspunkt ikke være forbundet med skattemæssige konsekvenser. Hvis indskuddet sker med midler uden for virksomhedsordningen, vil beløbet dog udgøre et indskud på indskudskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4, stk. 1 og 6. Det lægges forudsætningsvist til grund, at indskuddet sker med midler i virksomhedsordningen. Det er herefter Skattestyrelsens opfattelse, at stiftelsen af det nye P/S Holding ikke medfører skattemæssige konsekvenser for de personlige ejere, der anvender virksomhedsordningen.

"Step 2" består i, at partnerne overdrager deres kapitalandele i A P/S til det nystiftede P/S Holding. Overdragelsen vil ikke medføre nogen forskydning i ejerandel. Vederlæggelsen vil ske ved oprettelse af gældsbrev, ansvarligt lån og mellemregningskonto.

Transparensprincippet medfører, at der ved overdragelse mellem transparente selskaber ikke skattemæssigt sker afståelse af aktiver, når deltagernes ejerandele i de transparente selskaber er nøjagtig den samme. Dette følger af, at man "kigger igennem" den transparente enhed, og at deltagerens ejerskab til en andel af aktiverne derfor er uændret. Se også Den juridiske vejledning 2024-1, afsnit C. C. 3.3.3, hvor det fremgår, at "*Interessenters indskud af deres interessentskabsandele i et partnerselskab kan ske uden afståelsesbeskatning, hvis der ikke sker ændring af ejerandelene.*" Der henvises tillige til SKM2007. 227. SR, som omhandlede i lignende situation, hvor to interessenters indskud af deres I/S-andel til et P/S eller K/S - uden forskydning af ejerandel - kunne ske, uden at det ville medføre afståelsesbeskatning.

Det er således Skattestyrelsens opfattelse, at overdragelsen i step 2 ikke vil medføre afståelsesbeskatning.

I step 2 vil der som nævnt ske vederlæggelse i form af gældsbrev, ansvarligt lån og mellemregning. Hver enkelt partner vil dermed have foretaget et udlån til P/S Holding.

Som følge af den skattemæssige transparens, kan et udlån til et partnerselskab ikke skattemæssigt anses for sket til partnerselskabet, fordi der skal "kigges igennem" dette selskab. Konsekvensen af transparensprincippet er, at udlånet skattemæssigt anses for ydet til de øvrige partnere i partnerselskabet.

En partners udlån til partnerselskabet anses således for et udlån til hver af de andre partnere, opgjort efter deres ideelle andel (pro rata udlån). Den andel af partnerens udlån, der svarer til partnerens egen andel, anses ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning.

Det er derfor Skattestyrelsens opfattelse, at en partners udlån til P/S Holding må anses for et pro rata udlån til de øvrige partnere. Det gælder dog ikke partnerens egen andel.

Spørgsmålet er herefter om den enkelte partners pro rata udlån til de øvrige partnere i P/S Holding kan indgå i virksomhedsordningen.

Det følger af virksomhedsskattelovens § 1 og bestemmelsens forarbejder, at i tilfælde, hvor en selvstændigt erhvervsdrivende anvender virksomhedsordningen, skal samtlige erhvervmæssige aktiver i virksomheden medtages i virksomhedsordningen, hvorimod ikke erhvervmæssige aktiver som udgangspunkt ikke kan medtages. I lovens § 1, stk. 2, er endvidere opregnet en række aktiver, herunder aktier og indeksobligationer, der ikke kan medtages i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver.

Skatteministeren har til spørgsmål 89 til Skatteudvalget i forbindelse med behandlingen af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven) givet følgende svar:

"Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v."

Af det oprindelige cirkulære om virksomhedsskatteloven (cirk.nr. 32 af 9. december 1986) pkt. 40 fremgik bl.a. følgende:

“Fordringer, der har karakter af f.eks. periodiske lån og lignende og er et normalt led i virksomhedens drift, kan indgå i virksomheden. Dog kan fordringer, der har karakter af personlige udlån og andre private aktiver, ikke indgå i virksomheden”.

Det følger tilsvarende af praksis, at virksomheden kan yde lån, der har erhvervsmæssig karakter, uden at det anses for en hævnning i virksomheden, jf. bl.a. SKM2013. 505. HR. Hvis udlånet ikke har erhvervsmæssig karakter, anses det for et privat udlån, der ikke kan indgå i virksomhedsordningen, jf. ligeledes SKM2013. 505. HR, hvor et udlån fra en lægevirksomhed til lægens eget anpartsselskab blev anset for privat långivning. Højesteret fandt ikke, at långivningen havde tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter.

Skattestyrelsen bemærker, at Højesteret i SKM2013. 505. HR begrundede dommen med, at långivningen var uden tilknytning til lægevirksomhedens aktiviteter, og ikke med, at udlånet skete til personens eget selskab.

I SKM2023. 190. HR fandt Højesteret, at generel finansiering af driften i et interessentskab ikke kunne anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som udlåneren drev i virksomhedsordningen. Højesteret anså dermed udlånet for privat långivning.

Skattestyrelsen bemærker, at Højesteret i SKM2023. 190. HR ikke begrundede dommen med, at udlånet var foretaget til en nærtstående/stedsønnen.

I SKM2023. 128. BR fandt byretten, at hovedformålet med et udlån var den hermed opnåede løbende renteindtægt. Byretten anså derfor ikke udlånet for erhvervsmæssigt i virksomhedsskattelovens forstand.

Efter Skattestyrelsens opfattelse kan et formål om at få forrentet de frie midler på bedste vis, således ikke anses for en erhvervsmæssig begrundelse for at foretage udlån fra virksomhedsordningen.

Hvorvidt et lån anses for ydet erhvervsmæssigt eller privat, beror på en konkret vurdering af omstændighederne i forbindelse med långivningen.

Skatterådet har truffet afgørelsen i flere sager om udlån til kommandit- og partnerselskaber. Senest i SKM2023. 285. SR hvor Skatterådet fandt, at udlånene i sagen måtte anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som blev drevet i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke ville medføre en hævnning i hæverækkefølgen.

I SKM2023. 59. SR var der tale om, at partnernes overskudsandele blev indsat på en mellemregningskonto, hvor de midlertidigt var placeret i "dage, flere uger eller flere måneder". Skatterådet fandt, at de midlertidige udlån på partnernes mellemregningskonti kunne anses for erhvervsmæssige udlån, der kunne indgå i virksomhedsordningen. Efter det oplyste var udlånene ikke (altid) foretaget af hensyn til partnerselskabets drift.

I SKM2014. 764. SR fandt Skatterådet, at udlån fra en partner til partnerselskabet, skulle anses for et erhvervsmæssigt udlån, der kunne indgå i virksomhedsordningen. Det var blandt andet oplyst, at partnerselskabet havde en høj grad af selvfinansiering, og at udlånene udelukkende var ydet af hensyn til den løbende erhvervsmæssige drift af virksomheden.

Spørgsmålet er herefter, om den enkelte partners pro rata udlån til de øvrige partnere i P/S Holding - efter en konkret vurdering - kan anses for et erhvervsmæssigt udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen, eller for et privat udlån, der ikke kan indgå.

Som beskrevet ovenfor vil der i step 2 blive etableret tre forskellige udlån fra partnerne til partnerselskabet; gældsbevægelse, ansvarligt lån og mellemregning.

I den konkrete situation er der tale om udlån, som er besluttet af en flerhed af partnere i fællesskab, og som efter det oplyste sker på baggrund af et ønske om at sikre en optimal finansiering af partnerselskabets virksomhed, herunder at opretholde en høj grad af egenfinansiering. Efter Skattestyrelsens opfattelse taler dette for at anse udlånene for erhvervsmæssigt begrundet, hvilket - som nævnt - er afgørende for, om udlånene kan indgå i partnernes virksomhedsordning.

Vedrørende gældsbreven er det endvidere oplyst, at det alene vil eksistere i få dage, inden lånet konverteres til egenkapital (step 3). Efter Skattestyrelsens opfattelse må gældsbreven anses for erhvervsmæssigt, idet det alene udgør et midlertidigt og kortvarigt led i den samlede omstrukturering.

Vedrørende ansvarlige lån er det Skattestyrelsens opfattelse, at disse må anses for erhvervsmæssigt begrundet i partnernes virksomhed i virksomhedsordningen (deres andel af virksomheden i A P/S). Lånene må derfor anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som drives i virksomhedsordningen. Skattestyrelsen har herved lagt vægt på det oplyste om, at partnerne kollektivt har besluttet, at det ansvarlige lån er obligatorisk for alle nuværende partnere. Skattestyrelsen har endvidere lagt vægt på det oplyste om, at lånene ydes for at A P/S kan have en høj soliditetsgrad efter indregning af ansvarlig lånekapital, og for at gøre det billigere for nye partnere at købe sig ind. Det er samtidigt oplyst, at lånene skal sikre likviditeten, og at driftskreditrammen kan holdes i et relativt beskedne niveau.

Vedrørende lån der ydes i form af en frivillig mellemregning, er det ligeledes Skattestyrelsens opfattelse, at disse lån må anses for erhvervsmæssigt begrundet i partnernes virksomhed i virksomhedsordningen. Skattestyrelsen har herved lagt vægt på det oplyste om, at lånene ydes for at gøre det billigere for nye partnere at købe sig ind. Det er samtidigt oplyst, at lånene skal sikre likviditeten, og at driftskreditrammen kan holdes i et relativt beskedne niveau. Den omstændighed at lånene er et frivilligt supplement til de obligatoriske ansvarlige lån, kan i den konkrete situation ikke ændre herved. Skattestyrelsen bemærker i den forbindelse, at partnerne kollektivt har besluttet at dække dette finansieringsbehov ved frivillighed og ved fastsættelse af en fornuftig rente. Når en sådan løsning anvendes i forhold til en større kreds af partnere, vil det antageligt være muligt at dække et finansieringsbehov af frivillighedens vej. Skattestyrelsen har endvidere henset til SKM2014. 764. SR, hvor der også var tale om udlån i form af et obligatorisk minimumsbeløb, og hvor udlånene blev anset for erhvervsmæssige udlån.

Samlet er det således Skattestyrelsens opfattelse, at de tre nævnte udlån må anses for erhvervsmæssige udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke vil medføre en hævnning i hæverækkefølgen, jf. virksomhedsskattelovens § 5. Dog anses den andel af en deltagers udlån, der svarer til deltagerens egen andel i kommanditselskabet, ikke for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv med skattemæssig virkning. Egenkapital i en erhvervsmæssig virksomhed skal indgå i virksomhedsordningen, jf. virksomhedsskattelovens § 1, stk. 1, 2. pkt. Denne andel vil derfor heller ikke udgøre en hævnning i hæverækkefølgen.

Sammenfattende om step 2 gælder således, at overdragelsen ikke vil medføre afståelsesbeskatning, og at partnernes udlån til partnerselskabet må anses for erhvervsmæssige udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen.

"Step 3" i omstruktureringen består i, at gældsbrevene udstedt af P/S Holding konverteres til egenkapital i P/S Holding.

Når gældsbreven indgår i virksomhedsordningen, vil der alene være tale om en omplacering af midler i virksomhedsordningen (penge som virksomheden havde placeret i et udlån, vil fremover være placeret i en andel af virksomhedens egenkapital). Omplacering af midler inden for virksomhedsordningen har ikke konsekvenser i form af hævnning eller indskud.

Hvis gælds brevet derimod var placeret i privatøkonomien, ville konverteringen udgøre et indskud på indskudskontoen, jf. virksomhedsskattelovens § 4, stk. 1 og 6. På baggrund af det oplyste, lægges det til grund, at gælds brevet indgår i virksomhedsordningen. Konverteringen vil derfor ikke have konsekvenser i forhold til virksomhedsordningen.

Da det samtidigt er oplyst, at alle konverterer i samme forhold, hvorved ejerfordelingen opretholdes uændret, vil konverteringen i step 3 ikke vil medføre afståelsesbeskatning.

Sammenfatning

Det er Skattestyrelsens opfattelse, at den beskrevne omstrukturering ikke vil medføre afståelsesbeskatning, og at partnernes udlån til partnerselskabet må anses for erhvervsmæssige udlån, der kan indgå i virksomhedsordningen.

Skattestyrelsen kan dermed bekræfte, at omstrukturering kan gennemføres uden det vil medføre afståelsesbeskatning for partnere, der anvender virksomhedsordningen på deres kapitalandele, og at de nævnte udlån kan indgå i virksomhedsordningen, og derfor ikke vil medføre en hævning i hæverækkefølgen.

Indstilling

Skattestyrelsen indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Ja".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder Skattestyrelsens indstilling og begrundelse.

Lovgrundlag, forarbejder og praksis

Spørgsmål 1

Lovgrundlag

Virksomhedsskatteloven

§ 1, stk. 1 og 2.

Stk. 1. Skattepligtige personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, kan anvende virksomhedsordningen efter reglerne i dette afsnit på indkomst fra virksomheden. Dette gælder dog ikke, hvis indkomst fra virksomheden er kapitalindkomst efter § 4, stk. 1, nr. 9 eller 11, i personskatteloven. Endvidere kan virksomhedsordningen ikke anvendes på konkursindkomst, jf. konkursskattelovens § 6.

Stk. 2. Aktier m.v. omfattet af aktieavancebeskatningsloven, uforrentede obligationer og præmieobligationer kan ikke indgå i virksomhedsordningen, medmindre den skattepligtige driver næring med sådanne aktiver. Konvertible obligationer omfattet af aktieavancebeskatningsloven, fordringer omfattet af lov om beskatning af fortjeneste ved afståelse af fast ejendoms § 6 D, stk. 1, andele i foreninger omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3 og 4, obligationer, der beskattes efter reglerne for finansielle kontrakter, samt aktier og investeringsbeviser m.v., når aktier og investeringsbeviser m.v. er udstedt af et investeringsselskab, jf. aktieavancebeskatningslovens § 19, kan dog indgå i virksomhedsordningen.

§ 4, stk. 1 og 6

Stk. 1. Overførsel af værdier fra den skattepligtige til virksomheden anses for indskud. Det gælder dog ikke beløb, der bogføres på mellemregningskontoen, jf. § 4 a.

Stk. 6. Indskudskontoen reguleres årligt ved indkomstårets udløb. Ved reguleringen tillægges årets indskud, mens overførsel til den skattepligtige af værdier, der ikke er overskud, fradrages.

§ 5, stk. 1.

Overførsel af værdier og beløb omfattet af § 4 b, stk. 1, fra virksomheden til den skattepligtige anses for foretaget i nedennævnte rækkefølge:

1) Kapitalafkast efter § 7, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.

2) Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1, der vedrører det forudgående indkomstår, og som overføres til den skattepligtige inden oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13.

3) Overskud i det pågældende år:

a) Kapitalafkast efter § 7, der overføres til den skattepligtige inden udløbet af oplysningsfristen efter skattekontrollovens §§ 10 og 11, jf. § 13, for indkomståret.

b) Overskud efter fradrag af kapitalafkast (resterende overskud) efter § 10, stk. 1.

4) Opsparet overskud.

5) Indestående på indskudskonto.

Forarbejder

Vedrørende lov nr. 144 af 19. marts 1986 (virksomhedsskatteloven)

Skatteministerens besvarelse af spørgsmål 89 til Skatte- og Afgiftsudvalget i forbindelse med behandlingen af L 107 1985/86 (virksomhedsskatteloven)

“Svar:

Da virksomheden ikke er et selvstændigt retssubjekt, kan der ikke fra virksomheden ydes lån, når dette ikke har erhvervmæssig karakter. Hvis den skattepligtige finansierer privat långivning ved at hæve beløbet i virksomheden, sker hævnningen efter prioritetsorden i § 5. Virksomheden kan dog godt give kredit til personer, som har en erhvervmæssig tilknytning til virksomheden, f.eks. varedebitorer. Endvidere kan virksomheden placere ledig kapital som bankindskud, i obligationer m.v.”

Praksis

SKM2013. 505. HR

Udlån til eget selskab blev anset for "overførsel af værdier fra virksomheden til den skattepligtige" i henhold til virksomhedsskattelovens § 5, idet udlånet ikke havde erhvervmæssig karakter. Det var ikke godtgjort, at afgørelsen var udtryk for en praksisændring med tilbagevirkende kraft.

SKM2023. 285. SR

Spørgsmål 1 omhandlede personer, som både ejede kapitalandele i H2 P/S og i H1 K/S, og som påtænkte at udlåne midler fra deres virksomhedsordning til K/S'et. Skatterådet fandt, at udlånene måtte anses for at have den fornødne tilknytning til aktiviteterne i den virksomhed, som blev drevet i virksomhedsordningen, og at de derfor ikke ville medføre en hævnning i hæverækkefølgen. Dog blev den andel af

en deltagers udlån, som svarede til deltagerens egen andel i K/S'et, ikke anset for et udlån, men for egenkapital, idet en person ikke kan udlåne penge til sig selv, med skattemæssig virkning. Da andelene i K/S'et var omfattet af anpartsreglerne, kunne denne del ikke indgå i virksomhedsordningen, men ville udgøre en hævning i hæverækkefølgen.

SKM2023. 128. BR

Sagen angik, om et udlån, som skatteyder havde ydet fra sin virksomhed under virksomhedsordningen til en leverandør, opfyldte betingelserne for at være en del af virksomhedsordningen under virksomhedsskatteoven.

Retten fandt bl.a. med henvisning til skatteyderens egen forklaring i retten, at hovedformålet med udlånet var at opnå løbende renteindtægter.

Hovedformålet med lånet blev efter rettens opfattelse endvidere underbygget af oplysningerne i sagen, herunder om omfanget og karakteren af parternes samhandel samt lånets betydning for låntagers fortsatte drift.

Under henvisning hertil fandt retten ikke udlånet for erhvervmæssigt i virksomhedsskatteovens forstand, hvorfor udlånet skulle anses for hævet af skatteyderen til private formål, jf. virksomhedsskatteovens § 5 og forarbejderne til loven.

Retten tog derfor Skatteministeriets påstand om frifindelse til følge.

SKM2023. 59. SR

Spørger var deltager i et partnerselskab, der drev erhvervmæssig virksomhed. Et partnerselskabs kapital er opdelt i aktier, og det er derfor ikke muligt at have individuelle kapitalkonti, der udgør en del af egenkapitalen, uden at det vil forrykke det indbyrdes ejerforhold mellem partnerne. Spørgers individuelle kapitalkonto havde således form af en mellemregning med partnerselskabet, der var opført som gæld i partnerselskabets regnskab. Mellemregningskontoen blev anvendt til overførsel af Spørgers overskudsandel og Spørger hævede ikke straks overskuddet fra kontoen. Det var oplyst, at det var tilfældigt, om overskuddet blev på kapitalkontoen i dage, flere uger eller flere måneder.

Som følge af partnerselskabets skattemæssige transparens, var der ikke skattemæssigt tale om et udlån til partnerselskabet, men om et udlån til de øvrige selskabsdeltagere, opgjort efter deres ideelle andel. Det gjaldt dog ikke Spørgers egen andel, der måtte anses for egenkapital.

Det var Skatterådets vurdering, at der var tale om et erhvervmæssigt udlån, der kunne indgå i virksomhedsordningen. Skatterådet lagde herved vægt på, at der var tale om en mellemregning, som blev anvendt til overførsel af hver enkelt partners overskudsandel, og at der var tale om en midlertidig placering, jf. det oplyste om varighed af "dage, flere uger eller flere måneder". Det blev således lagt forudsætningsvist til grund, at der ikke var tale om "år". Dette udelukkede dog ikke, at selskabsdeltagerne kollektivt kunne beslutte, at de alle skal lade et mindstebeløb stå på mellemregningskontoen, når det konkret er begrundet i partnerselskabets driftsforhold. Skatterådet lagde endvidere vægt på, at det måtte anses for sædvanligt, at der i et partnerselskab oprettes en mellemregningskonto til et sådant brug.

Skatterådet kunne således bekræfte, at mellemregningen ikke medførte en hævning i virksomhedsordningen, idet der var tale om et erhvervmæssigt udlån.

SKM2014. 764. SR

Spørger påtænker at blive omdannet til et P/S, og i den forbindelse overgår en del af den enkelte partners kapitalkonto i det nuværende I/S til at blive udlån til P/S'et. Partnerne i P/S'et driver virksomhed i virksomhedsordningen. Skatterådet kan bekræfte, at udlån fra en partner i denne forbindelse, ikke skal anses for at være en privat hævnning, men er et erhvervsmæssigt udlån. Tilsvarende kan Skatterådet bekræfte, at såfremt der efterfølgende fra partnerne udlånes yderligere beløb til driftsfinansiering, anses dette heller ikke for en privat hævnning.

SKM2007. 227. SR

Skatterådet finder, at to interessenters indskud af deres interessentskabsandele i et partnerselskab eller et kommanditselskab, uden at der derved sker forskydning i ejerandelene, kan ske uden afståelsesbeskatning. Virksomhedsordningen vil fortsat kunne anvendes, men deltagerne vil være omfattet af reglerne om fradragsbegrænsning og opgørelse af fradragskonto efter fradragskontoanvisningen.

Den juridiske vejledning 2024-1, afsnit C. C. 3.3.3

"Interessenters indskud af deres interessentskabsandele i et partnerselskab kan ske uden afståelsesbeskatning, hvis der ikke sker ændring af ejerandelene.

[...] "

Det oprindelige - nu ophævede - cirkulære om virksomhedsskatteloven (cirk.nr. 32 af 9. december 1986) pkt. 40:

“ [...]

Da det er vanskeligt at afgøre, om øvrige finansielle aktiver - f.eks. om en kontantbeholdning eller en obligationspost - er erhvervsmæssig eller ej, må den skattepligtiges fordeling/ placering lægges til grund. Fordringer, der har karakter af f.eks. periodiske lån og lignende og er et normalt led i virksomhedens drift, kan indgå i virksomheden. Dog kan fordringer, der har karakter af personlige udlån og andre private aktiver, ikke indgå i virksomheden.

[...] "